

תת"ע 4616/10/18 - מדינת ישראל נגד מחאג'נה מוחמד

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4616-10-18 מדינת ישראל נ' מחאג'נה מוחמד
תיק חיצוני: 14211106878

בפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מחאג'נה מוחמד
החלטה	

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 09.12.2018, בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין, במעמד האכיפה, בגין עבירה של נהיגה ברכב כשתוקף רישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

2. כעולה מתגובת המשיבה, לה צורף הדו"ח המקורי, הרי שהדו"ח ניתן למבקש במעמד ביצוע האכיפה כאמור ומועד הדיון - 9.12.18 - רשום על גבי הדו"ח הנושא את חתימת המבקש כאישור לקבלתו.

3. המבקש עותר לביטול פסק הדין בחלוף 4 שנים וזאת מהנימוקים הבאים: העדר ידיעה אודות מועד הדיון המקורי, נסיבות אישיות רפואיות אשר מנעו ממנו להתייצב לדיון וכן טענה לעיוות דין שכן נשפט מספר פעמים על מספר עבירות שמקורן בשני מועדים.

4. יצוין כי עובר להגשת בקשה זו, הוגשה מטעם המבקש בקשה להנפקת אישור הפקדה ממועד גזר הדין ובהחלטתי מיום 27.12.22 הוריתי למבקש לחדש את בקשתו ולהגישה למשרד הרישוי, הגורם המוסמך לחשב תקופות פסילה. בחלוף ארבעה ימים הוגשה הבקשה שבפניי.

5. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור המסירה המפורט לעיל וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין או פגם בחזקת המסירה כדין.

6. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

7. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתן בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי עמוד 1

ההתייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

הנה כי כן, על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם").

8. לעניין אי ההתייצבות לדין, הרי שאין בעמדת המבקש כדי לסתור את חזקת המסירה כדין ואין חולק כי הזימון למשפט נמסר למבקש במועד ביצוע האכיפה וכי אישר בחתימתו קבלתו. במועד זה נשפט בהעדרו ואין רשאי המבקש לפטור עצמו מעמידה בנטל הרובץ על כתפיו להראות כי אי ההתייצבותו נבע מסיבות שאינן תלויות בו.

9. באשר למניעות מהתייצבות בשל סיבות רפואיות צירך המבקש לבקשתו אסמכתא רפואית משנת 2020 בעוד שפסק הדין שניתן כנגדו ניתן בשנת 2018. הנה כי כן ובהעדר התאמה בין הזמנים בפער של שנתיים, לא נתמכה טענה זו באסמכתאות כנדרש.

10. לעניין חשש מעיוות דין -באשר לטענה כי עניינו נדון בעבר וכי לא צורפו/אוחדו הליכים שמקורם באותו המועד, לא ביסס המבקש את הנטען לא בצירוף כתבי האישום ולא בצירוף כל מסמך - לרבות תצהיר - בהם יש כדי לבסס את הנטען. מכל מקום גם מעיון בהחלטת יום 11.11.2020 בהליך 2276-01-19 עולה כי הצדדים באו ביניהם בדברים מאוחר למועד מתן פסק הדין בהליך זה כדי שנתיים בקירוב וכי על המבקש מוטלת החובה לשקלל את מלוא ענייני המשפטיים בראייה כוללת, לרבות באשר להליך זה.

11. ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי בשלב הגשת הבקשה ההליך המשפטי תם ונשלם. משגמר בית המשפט את מלאכתו, לאחר שהוציא תחת ידיו פסק דין שניתן כדין, מוצתה לכאורה זכות הנוכחות של הנאשם בקשר לאותו הליך. מעמדו הוא של מי שנשפט והורשע כדין. אכן, לאור העובדה כי המשפט נגדו התנהל שלא בנוכחותו, רשאי הנאשם שהורשע בדינו לפנות לבית המשפט בבקשה לבטל את פסק - הדין. תכלית הבקשה לביטול פסק הדין היא לבטל את המשפט ולהניע מחדש את גלגלי ההליך הפלילי. מכאן, כי בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל איפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש. בית המשפט צריך להשתכנע, מתוך המסמכים המוגשים לו, כי מדובר בנסיבות מיוחדות כאלה הנזכרות בסעיף 130(ח) - המצדיקות מתן רשות למבקש להשתתף בהליך חוזר".

לא מצאתי כי במקרה זה מתקיימות הנסיבות האמורות.

12. לא מוסבר השיהוי הרב בן 4 השנים להגשת הבקשה.

13. הנבקשה נעדרת תצהיר לאימות העובדות הנטענות בה (וראה רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם).

14. בבחינת חומרת העונש אשר הוטל על המבקש, הגם שלא נטענה טענה זו בפניי ומחמת הזהירות בלבד, הרי שהוטלה על המבקש ענישה שאינה מחמירה בנסיבות המקרה ואין בה כדי לבסס חשש לעיוות דין.

15. ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש.

16. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשפ"ג, 17 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.